

Dosar nr. 2rac-416/18
nr. 2rac-6/19

prima instanță, Judecătoria Rîșcani, mun. Chișinău (jud. V. Jomiru -Niculita)
instanța de apel, Curtea de Apel Chișinău (A. Panov, I. Țurcanu, V. Cotorobai)

DECIZIE

06 martie 2019

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit
al Curții Supreme de Justiție,

în componență:

Președintele ședinței, judecătorul
judecătorii

Ala Cobăneanu
Iurie Bejenaru
Dumitru Mardari
Nina Vascan
Galina Stratulat

examinând recursurile declarate de Societatea cu Răspundere Limitată „Orhei-Vit”, prin intermediul avocatului Lefter Aurel și Întreprinderea cu Capital Străin „Red Union Fenosa” Societate pe Acțiuni, prin intermediul avocatului Macovei Artur în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Societatea pe Acțiuni „Orhei-Vit” împotriva Întreprinderii cu Capital Străin „Red Union Fenosa” Societate pe Acțiuni cu privire la încasarea sumei, a dobânzii de întârziere și a cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei din 05 aprilie 2018 a Curții de Apel Chișinău, prin care, s-a admis apelul declarat, s-a casat hotărârea din 22 septembrie 2016 a Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău și s-a emis o hotărâre nouă prin care s-a admis parțial cererea de chemare în judecată,

c o n s t a t ă :

La 15 decembrie 2015, SA „Orhei-Vit” a depus cerere de chemare în judecată împotriva ÎCS „Red Union Fenosa” SA cu privire la încasarea sumei, a dobânzii de întârziere și a cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că, la 20 februarie 2012 a depus la Judecătoria Rîșcani mun. Chișinău o cerere de chemare în judecată împotriva ÎCS „Red Union Fenosa” SA privind anularea actului nr. A 13351 din 25 noiembrie 2011 de depistare a încălcării clauzelor contractuale și anularea facturii din 29 noiembrie 2011 pentru energia electrică consumată în sumă de 198 363,04 lei, emisă de ÎCS „Red Union Fenosa” SA.

A indicat reclamantul că prin decizia din 19 martie 2014 a Curții de Apel Chișinău, a fost admis apelul depus de SA „Orhei-Vit”, casată integral hotărârea din 12 septembrie 2013 a Judecătoriei Rîșcani mun. Chișinău și pronunțată o hotărâre nouă prin care a fost admisă acțiunea înaintată de SA „Orhei-Vit” împotriva ÎCS „Red Union Fenosa” SA; a fost anulat actul nr. A 13351 din 25 noiembrie 2011 de

depistare a încălcării clauzelor contractuale și factura de plată din 29 noiembrie 2011 în sumă de 198363,04 lei pentru energia electrică consumată; s-a încasat de la ÎCS „Red Union Fenosa” SA în beneficiul SA „Orhei-Vit” cheltuielile de judecată în sumă de 5000 lei. Decizia din 19 martie 2014 a Curții de Apel Chișinău a fost menținută prin încheierea din 30 octombrie 2014 a Curții Supreme de Justiție.

A susținut reclamantul că, prin cererea din 11 noiembrie 2014 SA „Orhei-Vit” a solicitat de la ÎCS „Red Union Fenosa” SA recalcularea în contul consumului curent de energie electrică sau restituirea mijloacelor bănești în sumă de 198363,04 lei. Ca urmare, ÎCS „Red Union Fenosa” SA a emis factura pentru energia electrică consumată seria RH nr.4187469 din 10 decembrie 2014 simbol variabil NLC 1371623218 minus suma de 174340,97 lei, iar restul sumei de 24022,07 lei a refuzat să o recalculeze sau să o restituie.

A mai invocat reclamantul că prin scrisoarea nr. 0505/84180-20141210 ca răspuns la cererea SA „Orhei-Vit” din 11 noiembrie 2014, ÎCS „Red Union Fenosa” SA a comunicat că actul nr. A 13351 din 25 noiembrie 2011, factura cu simbol variabil nr.1371623179 (RH 2777701) în sumă de 198363,04 lei, conține spre plată și consumul calculat în baza indicilor reali ai echipamentului de măsurare, care după recalculare, suma de 174340,97 lei a fost trecută la NLC 1371623 ca plată pentru următoarele decontări.

A relatat reclamantul că în temeiul art. 512 Cod civil, pretinde de la ÎCS „Red Union Fenosa” SA executarea prestației prin restituirea sumei. A calculat și dobânda de întârziere conform datelor oficiale ale Băncii Naționale a Moldovei, ce constituie pe perioada 19 martie 2014 – 16 noiembrie 2015 suma de 23 196,82 lei.

A solicitat reclamantul încasarea de la ÎCS „Red Union Fenosa” SA în beneficiul său a datoriei în sumă de 24 022,07 lei, a dobânzii de întârziere în sumă de 23 196,82 lei și a cheltuielilor de judecată sub formă de taxă de stat în sumă de 1 416 lei.

Prin hotărârea din 22 septembrie 2016 a Judecătoriei Rîșcani mun. Chișinău, a fost admisă parțial acțiunea înaintată de SA „Orhei-Vit” împotriva ÎCS „Red Union Fenosa” SA privind încasarea sumei și a dobânzii de întârziere și s-a încasat de la ÎCS „Red Union Fenosa” SA în beneficiul SA „Orhei-Vit” dobânda de întârziere în suma de 1031,64 lei și taxa de stat în sumă de 270 lei, în total suma de 1301,64 lei. În rest acțiunea a fost respinsă (f.d. 59, 61-63).

Prin decizia din 11 ianuarie 2017 a Curții de Apel Chișinău, a fost respins apelul depus de SA „Orhei-Vit” și admis apelul depus de ÎCS „Red Union Fenosa” SRL, casată hotărârea din 22 septembrie 2016 a Judecătoriei Rîșcani mun. Chișinău și emisă o hotărâre nouă prin care cererea de chemare în judecată înaintată de SA „Orhei-Vit” împotriva ÎCS „Red Union Fenosa” SRL cu privire la încasarea sumei și a dobânzii de întârziere a fost respinsă ca neîntemeiată.

Prin decizia din 13 decembrie 2017 a Curții Supreme de Justiție a fost admis recursul declarat de SA „Orhei-Vit”, prin intermediul avocatului Lefter Aurel, s-a casat decizia din 11 ianuarie 2017 a Curții de Apel Chișinău și s-a remis cauza la rejudecare la Curtea de Apel Chișinău în alt complet de judecată.

Prin decizia din 05 aprilie 2018 a Curții de Apel Chișinău, a fost admis apelul, s-a casat hotărârea din 22 septembrie 2016 a Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău și s-a emis o hotărâre nouă prin care s-a admis parțial cererea de chemare în judecată.

S-a încasat din contul ÎCS „Red Union Fenosa” SA în beneficiul SA „Orhei-Vit” suma de 24 022,07 de lei și cheltuielile de judecată proporțional pretențiilor admise,

formate din taxa de stat achitată la depunerea cererii de chemare în judecată în sumă de 720, 66 de lei, depunerea cererii de apel în sumă de 540,50 de lei și depunerea cererii de recurs în sumă de 360, 33 de lei.

În rest pretențiile înaintate de SA „Orhei-Vit” împotriva ÎCS „Red Union Fenosa” SA au fost respinse ca nefondate.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni, de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

După cum denotă materialele cauzei, copia deciziei motivate din 05 aprilie 2018 a Curții de Apel Chișinău, a fost expediată participanților la proces la 30 iulie 2018 (f. d. 160).

Astfel recursul declarat de SA „Orhei-Vit”, prin intermediul avocatului Lefter Aurel și recursul declarat de ÎCS „Red Union Fenosa” SA, prin intermediul avocatului Macovei Artur, la data de 10 august 2018, se consideră depuse în termen.

În motivarea cererii de recurs, recurentul SA „Orhei-Vit”, prin intermediul avocatului Lefter Aurel, a indicat că, nu este de acord cu decizia instanței de apel și hotărârea primei instanțe în partea respingerii capătului de cerere privind încasarea dobânzii de întârziere, le consideră neîntemeiate și ilegale, bazate pe o interpretare eronată a normelor de drept material și examinarea inefficientă a probelor prezentate.

Recurentul, a menționat că, instanța de apel contrar sarcinii prevăzute la art. 183 alin. (2) lit. b) Cod de procedură civilă, nu a constatat toate circumstanțele care au importanță pentru soluționarea justă a cauzei.

Recurentul SA „Orhei-Vit”, consideră că, prin refuzul ÎCS „Red Union Fenosa” să restituie sau să recalculeze suma integrală de 198 363,04 de lei în contul consumului de energie electrică, aceasta a acționat în mod ilicit și s-a folosit de mijloace financiare străine pe parcursul perioadei 19 martie – 11 noiembrie 2015, astfel încât urmează să achite dobânda de întârziere, în conformitate cu normele de drept.

De asemenea, recurentul a subliniat că, în baza art. 619 din Codul Civil, cerința privind încasarea dobânzii de întârziere urma a fi admisă.

La 10 august 2018, ÎCS „Red Union Fenosa” SA, prin intermediul avocatului Macovei Artur a declarat recurs împotriva deciziei din 05 aprilie 2018 a Curții de Apel Chișinău.

Recurentul și-a întemeiat cererea de recurs în baza prevederilor art. 432 alin. (1) și (4) Cod de procedură civilă, menționând că, decizia instanței de apel este una ilegală din motivul încălcării normelor procesuale referitoare la adoptarea, pronunțarea și cuprinsul deciziei.

De asemenea, recurentul a subliniat că, instanța de apel în mod eronat a interpretat pct. 51 al Regulamentului pentru furnizarea și utilizarea energiei electrice, aprobat prin hotărârea ANRE nr. 393 din 15 decembrie 2010, care este un act normativ subordonat legii și art. 1389-1397 din Codul Civil, privind îmbogățirea fără justă cauză.

ÎCS „Red Union Fenosa” SA, prin intermediul avocatului Macovei Artur a solicitat admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe cu emiterea unei noi hotărâri de respingere integrală a acțiunii.

Prin încheierea din 16 ianuarie 2019 a Curții Supreme de Justiție, recursul declarat de SA „Orhei-Vit”, prin intermediul avocatului Lefter Aurel și recursul

declarat de ÎCS „Red Union Fenosa” SA, prin intermediul avocatului Macovei Artur, au fost considerate admisibile.

Studiind materialele dosarului, Colegiul civil comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursurile declarate de către SA „Orhei-Vit”, prin intermediul avocatului Lefter Aurel și de ÎCS „Red Union Fenosa” SA, prin intermediul avocatului Macovei Artur, urmează a fi admise, se casează decizia din 05 aprilie 2018 a Curții de Apel Chișinău, în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de SA „Orhei-Vit” împotriva ÎCS „Red Union Fenosa” SA cu privire la încasarea sumei, a dobânzii de întârziere și a cheltuielilor de judecată, cu trimiterea cauzei spre rejudecare, la Curtea de Apel Chișinău, în alt complet de judecată, din următoarele motivele.

În conformitate art. 442 alin. (1) din Codul de procedură civilă, judecând recursul declarat împotriva deciziei date în apel, instanța verifică, în limitele invocate în recurs și în baza referinței depuse de către intimat, legalitatea hotărârii atacate, fără a administra noi dovezi.

Articolul 444 din Codul de procedură civilă consemnează că, recursul se examinează fără înștiințarea participanților la proces.

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. c) din Codul de procedură civilă, instanța, după ce judecă recursul, este în drept să admită recursul, să caseze integral decizia instanței de apel și să trimită cauza spre rejudecare în instanța de apel o singură dată, dacă eroarea judiciară nu poate fi corectată de către instanța de recurs.

În conformitate cu art. 432 alin. (4) Cod de procedură civilă, săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 130 alin. (1) - (3) Cod de procedură civilă, instanța judecătorească apreciază probele după intima ei convingere, bazată pe cercetarea multiaspectuală, completă, nepărtinitoare și nemijlocită a tuturor probelor din dosar în ansamblul și interconexiunea lor, călăuzindu-se de lege. Nici un fel de probe nu au pentru instanța judecătorească o forță probantă prestabilită fără aprecierea lor. Fiecare probă se apreciază de instanță privitor la relevanța, admisibilitatea, veridicitatea ei, iar toate probele în ansamblu, privitor la legătura lor reciprocă și suficiența pentru soluționarea cauzei.

În conformitate cu art. 373 alin. (2) Codul de procedură civilă, în limitele apelului, instanța de apel verifică circumstanțele și raporturile juridice stabilite în hotărârea primei instanțe, precum și cele care nu au fost stabilite, dar care au importanță pentru soluționarea cauzei, apreciază probele din dosar și cele prezentate suplimentar în instanță de apel de către participanții la proces.

Din materialele cauzei, Colegiul reține că, SA „Orhei-Vit” adresându-se cu prezenta acțiune în instanța de judecată a solicitat încasarea de la ÎCS „Red Union Fenosa” SA în beneficiul său a datoriei în sumă de 24022,07 lei, a dobânzii de întârziere în sumă de 23196,82 lei și a cheltuielilor de judecată sub formă de taxă de stat în sumă de 1416 lei.

Fiind investită cu judecarea cauzei, Judecătoria Rîșcani mun. Chișinău, prin hotărârea din 22 septembrie 2016, a admis parțial acțiunea înaintată de SA „Orhei-

Vit” împotriva ÎCS „Red Union Fenosa” SRL privind încasarea sumei și a dobânzii de întârziere și a încasat de la ÎCS „Red Union Fenosa” SRL în beneficiul SA „Orhei-Vit” dobânda de întârziere în suma de 1031,64 lei și taxa de stat în mărime de 270 lei, în total suma de 1301,64 lei. În rest, a respins acțiunea înaintată de SA „Orhei-Vit”.

Verificând legalitatea actului de dispoziție adoptat de prima instanță, Curtea de Apel Chișinău, prin decizia din 05 aprilie 2018, a admis apelul, a casat hotărârea din 22 septembrie 2016 a Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău și a emis o hotărâre nouă prin care s-a admis parțial cererea de chemare în judecată.

S-a încasat din contul ÎCS „Red Union Fenosa” SA în beneficiul SA „Orhei-Vit” suma de 24 022,07 de lei și cheltuielile de judecată proporțional pretențiilor admise, formate din taxa de stat achitată la depunerea cererii de chemare în judecată în sumă de 720, 66 de lei, depunerea cererii de apel în sumă de 540,50 de lei și depunerea cererii de recurs în sumă de 360, 33 de lei.

În rest pretențiile înaintate de SA „Orhei-Vit” împotriva ÎCS „Red Union Fenosa” SA au fost respinse ca nefondate.

Instanța de recurs menționează, însă, că concluziile instanței de apel sunt bazate pe o apreciere unilaterală și arbitrară a materialului probator, fapt ce vine în contradicție cu normele de drept procedural.

Materialul probator anexat la dosar denotă că prin decizia Curții de Apel Chișinău din 19.03.2014 a fost anulat actul nr. A 13351 din 25 noiembrie 2011 de depistare a încălcării clauzelor contractuale și factura de plată din 29 noiembrie 2011 în sumă de 198363,04 lei pentru energia electrică consumată. Totodată, s-a încasat de la ÎCS „Red Union Fenosa” SA în beneficiul SA „Orhei-Vit” cheltuielile de judecată în mărime de 5000 lei. Soluția adoptată de către Curtea de Apel Chișinău a fost menținută prin încheierea Curții Supreme de Justiție nr.3ra-1281/14 din 30.10.2014 (f.d.6-18).

Concomitent, Colegiul relevă că, prin scrisoarea nr.150-OV din 11 noiembrie 2014, SA „Orhei-Vit” a solicitat de la ÎCS „Red Union Fenosa” SA recalcularea în contul consumului curent de energie electrică sau restituirea mijloacelor bănești în sumă de 198363,04 lei, iar despre decizia luată de a fi informat în decurs de 14 zile calendaristice (f.d.19).

Conform răspunsului nr.0505/84180-20141210 din 18.12.2014, eliberat de ÎCS „Red Union Fenosa” SA, s-a comunicat reclamantului că actul nr. A13351 din 25.11.2011, factura cu simbol variabil nr.1371623179 (RH 2777701) în sumă de 198363,04 lei, conține spre plată și consumul calculat în baza indicilor reali ai echipamentului de măsurare, care după recalculare, suma de 174340,97 lei a fost trecută la NLC 1371623 ca plată pentru următoarele decontări (f.d.22).

La 29 decembrie 2014 a fost emisă factura pentru consumul de energie electrică nr.RH4218012 pentru perioada de facturare 21 noiembrie 2014 – 18 decembrie 2014 în sumă de 134719,20 lei, care a fost compensată din suma de - 174340,97 lei (f.d.38-39).

La 20 noiembrie 2015 a fost emisă factura pentru consumul de energie electrică nr. RH4239772 pentru perioada de facturare 19.12.2014 - 20.01.2015 în sumă de 168428,40 lei, acesta fiind compensată automat cu suma de 39621,77 lei, consumatorul mai având de achitat doar suma de 128806,63 lei (f.d.40-41).

Conform reclamației expediată în adresa ÎCS „Red Union Fenosa” SA, la 08 septembrie 2015, SA „Orhei-Vit” a solicitat restituirea sau recalcularea pentru consumul de energie electrică a sumei de 24022,07 lei, fiindu-i acordat un termen de 7 zile calendaristice pentru admiterea pretențiilor, în caz contrar încasările vor fi efectuate în procedură judiciară de executare silită.

Reclamația respectivă a fost recepționată la 14.09.2015, fapt confirmat prin avizul de recepție (f.d.23-24).

La data de 05 octombrie 2015 a fost emisă factura pentru consumul de energie electrică nr. RH4587390 în sumă de 24022,07 lei pentru perioada 27 octombrie 2011 – 24 noiembrie 2011, factura respectivă a fost compensată automat cu suma de 24022,07 lei (f.d.40-41).

În rezultatul cercetărilor probelor cauzei, instanța de fond a stabilit că la adunarea sumelor compensate în mărime de 134719,20 lei + 39621,77 lei + 24022,07 lei, suma totală constituie 198363,04 lei, care a fost compensată integral, inclusiv și suma de 24022,07 lei, motiv pentru care este neîntemeiată solicitarea de a fi rambursată această sumă, întrucât conform facturii pentru consumul de energie electrice nr. RH4587390, datată cu 05.10.2015, a fost recalculată inclusiv și suma de 24022,07 lei pentru perioada 27 octombrie 2011 – 24 noiembrie 2011, factură care nu a fost contestată de reclamant.

Prin decizia din 05 aprilie 2018, Curtea de Apel Chișinău, a concluzionat însă, că nu poate admite această concluzie, suma de 24022,07 lei neputând fi nici restituită și nici compensată cu titlu de plăți pentru serviciile ulterioare, deoarece aceasta contravine principiului puterii lucrului judecat și admiterea unei asemenea situații are ca efect încălcarea securității raportului juridic, suma respectivă urmând a fi încasată totuși deoarece se bazează pe o hotărâre judecătorească irevocabilă.

Colegiul precizează că poziția instanței inferioare privind compensarea integrală de către ÎCS „Red Union Fenosa” SA, a sumei în mărime de 24022,07 lei, nu poate fi reținută, deoarece nu au fost stabilite circumstanțe importante care ar dovedi acest fapt.

Totodată, Colegiul menționează că din aceeași decizie nr. 3a-904/13 din 19.03.2014 a Curții de Apel Chișinău rezultă că suma menționată supra - 198363,04 lei reflectă atât plata pentru consumul real al energiei electrice, cât și plata pentru consumul fraudulos stabilit prin actul de control din 25.11.2011.(f.d.9 al.2)

Astfel, instanța de apel nu a clarificat care a fost totuși statutul sumei de 198363,04 lei: plata pentru consumul fraudulos sau includea și plata pentru consumul real de energie electrică în perioada 27 octombrie 2011 – 24 noiembrie 2011.

Cu referire la cele enunțate, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție menționează, că decizia instanței de apel, trebuie să corespundă tuturor normelor de drept, să fie clară, înțeleasă de părțile implicate în proces, și să răspundă în mod expres la toate cererile și obiecțiile formulate de apelant și intimat (Principiul nr. 6 al Recomandării nr. R (84) 5 privind principiile de procedură civilă menite pentru ameliorarea justiției adoptată de Comitetul Miniștrilor al Consiliului Europei la 28 februarie 1984).

Astfel, formulările din conținutul deciziei trebuie să corespundă exigențelor de corectitudine, certitudine, deplinătate, claritate, consecutivitate, logică, elocvență, lipsă de rezerve (necondiționalitate), oficialitate și relevanță.

Atunci, când instanța de apel, examinând apelul și adoptă o decizie prin care casează hotărârea primei instanțe (total sau parțial) cu adoptarea unei noi soluții, urmează a ține cont de faptul, că instanța de apel este obligată să examineze cauza, în limita pretențiilor înaintate de reclamant. Iar atunci când va casa hotărârea primei instanțe parțial, instanța de apel urmează a ține cont, că în consecință actul de dispoziție final, prin care vor fi soluționate pretențiile reclamantului, se vor conține în două documente a două instanțe care se află în interconexiune și aici se exclude ca concluziile instanței de apel să se bazeze pe temeiurile respinse de prima instanță, fără a fi anulate de instanța de apel.

În consecință, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție subliniază că este inadmisibil, prin prisma art. 241 CPC, ca instanța de apel să adopte o decizie contradictorie.

Totodată, Colegiul indică că, instanța ierarhic inferioară a omis să indice în dispozitivul deciziei contestate, care apel a fost admis și care a fost respins.

Or, deși instanța de apel în decizia Curții de Apel Chișinău din 05 aprilie 2018, în partea motivată la pagina 5 alin. 3 (f.d. 153) a indicat expres că: „Colegiul consideră necesar a respinge apelul formulat și înaintat de ÎCS „Red Union Fenosa” SA și a admite apelul declarat de SA „Orhei-Vit””, nu s-a expus asupra apelului declarat de ÎCS „Red Union Fenosa” SA, nu a deliberat și nu a dezbătut argumentele din cererea de apel înaintată și nici nu a indicat în dispozitivul deciziei Curții de Apel Chișinău din 05 aprilie 2018, despre admiterea sau respingerea apelului declarat, ceea ce constituie o încălcare a normelor de drept procedural.

Colegiul relevă că, instanța ierarhic inferioară totodată urma să stabilească după cum a fost indicat în decizia Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție din 13 decembrie 2017, prin care cauza a fost trimisă la rejudecare, care a fost totuși statutul sumei de 198 363,04 lei: plata pentru consumul fraudulos sau includea și plata pentru consumul real de energie electrică în perioada 27 octombrie 2011 – 24 noiembrie 2011, accentuând în acest sens că stabilirea de fapt a acestei circumstanțe influențează adoptarea unei soluții întemeiate în litigiul dedus judecății precum și va duce la respingerea sau admiterea respectivă a argumentelor invocate de către recurent, care nu au fost luate în considerare de către instanța de apel.

Totodată, instanța de apel urma să stabilească câte facturi au fost întocmite recurentului- SA „Orhei-Vit”, pentru perioada 27 octombrie 2011 – 24 noiembrie 2011 și care erau indicii aparatelor de măsurare pentru a stabili ca final care era suma necesară de a fi achitată de către SA „Orhei Vit”.

Deci, la rejudecarea cauzei, instanța de apel urma să stabilească circumstanțele expuse supra, să identifice perioada de facturare inclusă în facturile emise recurentului, statutul sumei de 198363,04 lei: plata pentru consumul fraudulos sau sumă care includea și plata pentru consumul real de energie electrică în perioada 27 octombrie 2011 – 24 noiembrie 2011, să motiveze respingerea argumentelor invocate de către SA „Orhei Vit” adoptând o soluție legală și întemeiată.

Astfel, instanța de recurs indică că, instanța de apel urma să expună în decizie concluzia cu privire la toate argumentele invocate, să întemeieze motivele în legătură cu care argumentele apelantului din cererea de apel au fost recunoscute ca neîntemeiate. Instanța de apel nu se va referi la simpla constatare a faptului netemeinicii apelului, deoarece în acest caz decizia apare ca nemotivată. Or, în

sensul art.6 CEDO, instanțele de judecată trebuie să indice, cu suficientă claritate, motivele pe care se întemeiază hotărârile, iar având în vedere caracterul determinant al concluziilor sale, noțiunile ce implică o apreciere a faptelor supuse examinării.

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră că instanța de apel, examinând litigiul, nu a constatat circumstanțe importante pentru soluționarea corectă și completă a acestuia.

Instanța de recurs menționează că, instanțele de judecată, trebuie, să emită o hotărâre clară, având în vedere caracterul determinant al concluziilor sale, în temeiul principiului clarității hotărârii judecătorești.

Colegiul reține că, instanța de apel, fără a intra în esența acestui litigiu și fără a supune verificării raționamentelor indicate supra, în raport cu prevederile legale, sub imperiul căror urmează a fi judecat prezentul litigiu, a constatat că, concluziile primei instanțe sunt nefondate și contravin stării reale de fapt existente, instanța incorect soluționând litigiul dedus judecății.

Toate aceste circumstanțe, constituie un aspect determinant în justa soluționare a litigiului, deoarece instanța de apel urma să se expună asupra fondului ambelor apeluri, prin prisma verificării legalității soluției instanței de fond.

În consecință, instanța de recurs conchide că, instanța de apel, care are atribuții de dezvoltare devolutivă a fondului cazului la judecarea apelului, nu a constatat și elucidat toate aceste circumstanțe, importante pentru soluționarea pricinii în fond, și ca urmare, a pronunțat o soluție neîntemeiată.

Reiterând, motivele de fapt și de drept, expuse mai sus, statuând că, instanța de apel a soluționat eronat litigiul în cauză, iar instanța de recurs este în imposibilitate de a corecta respectiva eroare judiciară, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție, concluzionează de a admite recursurile declarate de către SA "Orhei-Vit", prin intermediul avocatului Lefter Aurel și de ÎCS „Red Union Fenosa” SA, prin intermediul avocatului Macovei Artur, se casează decizia din 05 aprilie 2018 a Curții de Apel Chișinău, în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de SA „Orhei-Vit” împotriva ÎCS „Red Union Fenosa” SA cu privire la încasarea sumei, a dobânzii de întârziere și a cheltuielilor de judecată, cu trimiterea cauzei spre rejudecare, la Curtea de Apel Chișinău, în alt complet de judecată.

La judecarea cauzei, instanța de apel urmează să țină cont de cele menționate supra, creând condiții obiective și reale participanților la proces și judecând cauza, să emită o hotărâre legală și întemeiată, reieșind din circumstanțele esențiale a litigiului dedus judecății.

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. c), art. 445 alin. (2)-(3) din Codul de procedură civilă, Colegiul civil comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție

d e c i d e:

Se admit recursurile declarate de către Societatea cu Răspundere Limitată „Orhei-Vit”, prin intermediul avocatului Lefter Aurel și Întreprinderii cu Capital Străin „Red Union Fenosa” Societate pe Acțiuni, prin intermediul avocatului Macovei Artur.

Se casează decizia din 05 aprilie 2018 a Curții de Apel Chișinău, în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Societatea pe Acțiuni „Orhei-Vit” împotriva Întreprinderii cu Capital Străin „Red Union Fenosa” Societate pe Acțiuni cu privire la încasarea sumei, a dobânzii de întârziere și a cheltuielilor de judecată, cu trimiterea cauzei spre rejudecare, la Curtea de Apel Chișinău, în alt complet de judecată.

Decizia nu se supune niciunei căi de atac.

Președintele ședinței, judecătorul

Ala Cobăneanu

judecătorii

Iurie Bejenaru

Dumitru Mardari

Nina Vascan

Galina Stratulat